KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 14. juli 1998

om garantier til Eisen- und Stahlwerke Rötzel GmbH

(meddelt under nummer K(1998) 2369)

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(1999/196/EKSF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 4, litra c),

under henvisning til Kommissionens beslutning nr. 2496/96/EKSF af 18. december 1996 om fællesskabsregler for støtte til jern- og stålindustrien [1], særlig artikel 6,

efter opfordring til de interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Kommissionen underrettede ved skrivelse af 12. august 1997 Tyskland om, at den havde indledt proceduren efter artikel 6, stk. 5, i beslutning nr. 2496/96/EKSF (i det følgende stålstøttereglerne) vedrørende en simpel kaution på 80 %, som delstaten Nordrhein-Westfalen har ydet Eisen- und Stahlwerke Rötzel GmbH (i det følgende benævnt Rötzel).

Den 25. april 1995 ydede delstaten Nordrhein-Westfalen Rötzel en simpel kaution på 80 % for et banklån på 15 mio. DEM. Kautionen blev ydet på grundlag af et kautionsprogram, som var godkendt for delstaten Nordrhein-Westfalen (N 155/88; skrivelse SG(88) D/6814 af 9. juni 1988). Godkendelsen blev udelukket givet på grundlag af EF-traktaten, ikke EKSF-traktaten. Der var endvidere knyttet en række betingelser til godkendelsen, idet der var pligt til at indgive særskilt anmeldelse, når der var tale om følsomme sektorer som f.eks. stål.

Formålet med banklånet og kautionen var at støtte virksomhedens omstruktureringsplan. Virksomheden fremstiller varmvalsede båndstål, koldvalsede bånd samt profilerede eller højtlegerede produkter på fabrikken i Nettetal. Produktionskapaciteten for varmvalsede båndstål er 54 000 tons om året. Firmaet fremstiller i alt ca. 50 000 tons stål om året, heraf ca. 30 000 tons varmvalsede produkter og ca. 20 000 tons koldvalsede produkter. Ca. halvdelen af de varmvalsede produkter anvendes på fabrikken. Rötzel beskæftiger 170 medarbejdere, heraf 95 inden for produktion af koldvalsede produkter og 35 inden for produktion af varmvalsede produkter.

I årene 1950-1993 havde Rötzel endvidere en fabrik i Dinslaken med en varmvalsningskapacitet på 264 000 tons om året. På grund af markedssituationen var der i perioden 1976-1994 en nedgang i produktionen af varmvalsede bånd. Rötzel udbyggede derfor sit koldvalsningsanlæg i Nettetal. Investeringerne hertil androg 20 mio. DEM. I halvfemserne blev situationen forværret, og Rötzel besluttede derfor at nedlukke fabrikken i Dinslaken. Udgifterne hertil blev af den tyske regering anslået til 10,5 mio. DEM. Produktionskapaciteten på 264 000 tons om året for varmvalsede produkter blev nedlukket. Nedlukningen af en så stor del af virksomheden nødvendiggjorde en omstrukturering, som resulterede i, at varmvalseanlæg IV i Nettetal igen blev åbnet.

For at finansiere den omstrukturering af virksomheden, der var blevet nødvendig ved nedlukningen af fabrikken i Dinslaken, måtte Rötzel sælge fast ejendom. I den afsluttende fase var der endvidere behov for ovennævnte banklån på 15 mio. DEM. Lånet blev sikret ved en kaution på 5 mio. DEM, som de to interessenter stod inde for, samt en simpel kaution på 80 % stillet af delstaten Nordrhein-Westfalen. Ifølge de tyske myndigheder vedrørte investeringerne ikke varmvalsningsanlægget i Nettetal.

Rötzel fremstiller produkter, der hører ind under to forskellige traktater, nemlig EF-traktaten og EKSF-traktaten. De varmvalsede produkter falder ind under EKSF-traktaten. I forbindelse med procedurens indledning fastslog Kommissionen, at Rötzel som stålproducent er

[1] EFT L 338 af 28. 12. 1996, s. 42.

omfattet af artikel 80 i EKSF-traktaten og støttebestemmelserne i denne traktat. Selv om Tyskland hævder, at ovennævnte kaution er ydet for at sikre et investringslån til koldvalsningsanlægget, har den omstrukturering af Rötzel, som investeringerne dækkede, resulteret i, at varmvalseanlægget er blevet taget i brug igen. Der er endvidere risiko for, at kautionen også vil kunne få afsmittende virkninger på den stålproduktion, der falder ind under EKSF-traktaten som følge af, at produktionen af koldvalsede produkter og EKSF-aktiviteterne er knyttet meget tæt sammen på én og samme virksomhed.

Da delstaten Nordrhein-Westfalen har overtaget en vis risiko, da den overtog kautionen for banklånet uden at forlange en tilsvarende risikopræmie, er Kommissionen af den opfattelse, at delstaten ikke har handlet efter den private investors princip. Kommissionen betragter derfor kautionen som statsstøtte.

I henhold til artikel 4, litra c), i EKSF-traktaten er tilskud eller støtte uanset form ydet af medlemsstaterne uforenelig med fællesmarkedet. Undtagelser fra denne regel er fastsat i stålstøttereglerne, der er vedtaget på grundlag af artikel 95 i EKSF-traktaten.

Ved procedurens indledning nærede Kommissionen alvorlig tvivl med hensyn til, om statsstøtten var forenelig med fællesmarkedet, da den ikke så ud til at opfylde nogen af betingelserne for de undtagelser, der er fastsat i stålstøttereglerne. Den besluttede derfor, at støtten falder ind under forbuddet i artikel 4, litra c), i EKSF-traktaten.

Kommissionen besluttede derfor at indlede proceduren efter artikel 6, stk. 5, i stålstøtte reglerne.

II

Kommissionens beslutning om at indlede proceduren [1] er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.* De øvrige medlemsstater og andre interesserede parter blev opfordret til at fremsætte deres bemærkninger.

UK Steel Association anførte i sine bemærkninger fra 18. november 1997, at man ganske vist ikke var enig i opfattelsen af, at al støtte til en virksomhed, der både er aktiv inden for EKSF-området og uden for dette, automatisk er underlagt EKSF-bestemmelserne uafhængig af, hvad støtten anvendes til. I det foreliggende tilfælde var den af Kommissionen valgte fremgangsmåde dog berettiget, da der i Rötzels tilfælde var tale om en fuldstændig integreret virksomhed på én og samme fabrik. Kommissionen videresendte disse bemærkninger til Tyskland ved skrivelse af 10. december 1997 for at give de tyske myndigheder mulighed for at tage stilling hertil.

Tyskland reagerede på procedurens indledning og bemærkningerne fra UK Steel Association ved skrivelse af 24. februar 1998. Ved denne lejlighed blev det bekræftet, at Rötzel havde opnået en simpel kaution på 80 % for et banklån på 15 mio. DEM, der er sammensat på følgende måde:

a) et amortiseringslån på 2,5 mio. DEM til investeringsformål

b) et amortiseringslån på 4,5 mio. DEM til driftsformål

c) en kreditlinje på 8 mio. DEM til driftsformål.

Da Rötzel i mellemtiden har indgivet konkursbegæring, er kautionen blevet aktiveret. Delstaten har til dels kunnet reducere sit tab, men den videre udvikling kan ikke overskues på nuværende tidspunkt, da konkursproceduren først afsluttes i slutningen af 1998.

III

I henhold til artikel 4, litra c), i EKSF-traktaten er tilskud eller støtte uanset form ydet af medlemsstaterne uforenelig med fællesmarkedet og derfor forbudt. De eneste undtagelser fra dette forbud er fastsat i stålstøttereglerne. Det drejer sig om:

a) støtte til forskning og udvikling

b) støtte til miljøbeskyttelse og

c) støtte til lukning.

Tyskland påberåber sig ikke nogen af disse undtagelser i det foreliggende tilfælde.

Tyskland har heller ikke anfægtet det fremførte argument om, at kautionen indebærer statsstøtte, da delstaten har overtaget en risiko uden at forlange en tilsvarende risikopræmie. Kommissionen er af den opfattelse, at statsstøtten svarer til hele det kautionerede beløb. Nedlukningen af fabrikken i Dinslaken og det fortsatte behov for omstrukturering hos Rötzel i Nettetal tyder på, at virksomheden allerede var i vanskeligheder, da kautionen blev ydet. Lånet på 15 mio. DEM til omstruktureringen af Rötzel var nødvendigt og for så vidt af vital betydning for virksomheden. I betragtning af de vanskeligheder, som virksomheden stod over for, burde det være højst usandsynligt, at lånet ville være blevet ydet uden delstatens kaution. Statsstøtten udgør derfor 12 mio. DEM (80 % af 15 mio. DEM).

Kommissionen finder endvidere, at kautionen skal behandles efter EKSF-traktaten og stålstøttereglerne, da EKSF-aktiviteterne og de øvrige aktiviteter har været integreret på én og samme virksomhed. Der er ikke fra tysk side fremlagt oplysninger, der giver mulighed for at opdele omkostningerne efter aktivitetsområder. Endvidere råder Kommissionen over oplysninger om, at omstruktureringen har resulteret i genåbning af et varmvalsningsværk, som falder ind under EKSF-traktaten.

[1] EFT C 328 af 30. 10. 1997, s. 11.

Kommissionen tager i øvrigt til efterretning, at banklånet dækker 12,5 mio. DEM til driftsformål og kun 2,5 mio. DEM til investeringsformål. Da det ikke er muligt at adskille driftsomkostningerne, der vedrører produktionsområder, der falder ind under begge traktater, er Kommissionen tvunget til at behandle kautionen på grundlag af EKSF-traktaten. UK Steel Association deler denne opfattelse, og Tyskland har ikke anfægtet denne fremgangsmåde under proceduren.

Kommissionen konkluderer derfor, at kautionen udgør statsstøtte, som falder ind under EKSF-traktaten og indebærer overtrædelse af artikel 4, litra c). I øvrigt er der ikke nogen af undtagelserne i stålstøttereglerne, der finder anvendelse i det foreliggende tilfælde —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den støtte i form af en kaution på 80 %, som delstaten Nordrhein-Westfalen har ydet for et banklån på 15 mio. DEM til Eisen- und Stahlwerke Rötzel GmbH i Nettetal er ulovlig, da den ikke er anmeldt på forhånd. I overensstemmelse med artikel 4, litra c), i EKSF-traktaten er støtten endvidere ikke forenelig med det fælles marked for kul og stål.

Artikel 2

I overensstemmelse med de i tysk lovgivning fastsatte bestemmelser om inddrivelse af statslige fordringer skal Tyskland kræve, at beløbet på 12 mio. DEM, der er kautioneret til fordel for Eisen- und Stahlwalzwerke Rötzel GmbH i Nettetal, tilbagebetales. Der beregnes renter af dette beløb fra tidspunktet for støttens udbetaling indtil tilbagebetalingen for at udligne virkningerne af støtten. Renterne beregnes på grundlag af den rentesats, som Kommissionen anvender ved beregning af nettosubventionsækvivalenten i forbindelse med regionalstøtte.

Artikel 3

Tyskland skal senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning underrette Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at efterkomme den.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. juli 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen